

[Statsministeren]

frem – »Patienten i centrum« – vil danne grundlag for regeringens forhandlinger med kommuner og amter om, hvordan vi for det første kan få nedbragt ventetiderne, for det andet kan bringe patienten mere i centrum, så man oplever, at man som hovedregel bliver behandlet af det samme personale, når man kommer på hospitalet, og for det tredje så man oplever, at modtagefunktionerne, når man forlader hospitalet, er bedre, end de er i dag. Det er det, vi går efter i de forhandlinger, der kommer.

Dermed har jeg også svaret på fru Charlotte Antonsens spørgsmål om, hvorfor vi har fremlagt det program. Det har vi fremlagt, fordi vi gerne vil følge aftalerne fra sidste sommer op, og fordi vi gerne nu vil tage hul på en 4-årig handlingsplan for, hvordan man i praksis, konkret, kan nedbringe ventetiderne, forbedre servicen for patienterne og i det hele skabe endnu bedre forhold for patienterne, når de kommer på hospitalet, og når de forlader hospitalet igen.

Lis Noer Holmberg (V):

Jeg vil godt i forbindelse med hr. Jørgen Winthers spørgsmål til statsministeren med hensyn til de rige og de fattige sige, at det er jo således i dag, at de mennesker, der har råd til det, kan tage til Skørping til – hvad hedder han nu – Søren Piilgaard eller et andet sted, hvor det koster penge at blive opereret, men de, der ikke har råd, er altså afhængige af det offentlige sygehusvæsen, hvor man siger, at alle skal behandles.

Når patienten skal være i centrum – det er jo sådan set det, Venstre altid har sagt, for vi ønsker, at pengene skal følge patienten – så vil jeg gerne spørge statsministeren, om der i det, at man lader pengene følge patienten, ligger, at man så er sikker på, at uanset hvem man er, eller hvad man har, kan man få den behandling, man har brug for?

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg vil gerne takke for statsministeren svar. Jeg forstod svaret på mine to spørgsmål derhen, at regeringen mener med at sætte patienten i centrum, at der bl.a. skal ske en længere varsling med hensyn til orlov, og at der ikke må være sprogbarrierer på de danske sygehuse mellem patienten og behandleren. Det synes jeg er prisværdigt. Tak, hr. statsminister!

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Hvad hr. Jan Køpke Christensen lægger mig i munden, som jeg ikke har kommenteret på, må jo være hr. Jan Køpke Christensens eget ansvar.

Til fru Lis Noer Holmberg vil jeg gerne sige, at svaret, det korrekte svar, på spørgsmålet: »Skal vi lade pengene følge patienten?« vel er: Jamen det kommer der jo ikke en større operationskapacitet ud af. Det kommer der jo ikke flere operationer eller flere sygeplejersker ud af. Vi har den kapacitet, vi har. Vi fordobler den i forhold til 1992 frem til og med 1995, og vi prøver at udvikle den yderligere så hurtigt, vi overhovedet kan gøre det i årene, der kommer, og at styrke samarbejdet mellem vore hospitaler. Det er det, vi skal holde fast i.

Det at lade pengene følge patienten lyder flot, men det svækker jo plangrundlaget for masser af hospitaler. Der kommer som sagt heller ikke flere operationer ud af det; det indtryk må vi jo heller ikke give omverdenen.

Det, vi arbejder for, er det grundlæggende rigtige, at det offentlige hospitalsvæsen er det bedste svar på, at ganske almindelige mennesker kan blive behandlet efter sygdomskriterier og ikke efter, hvor tyk tegnebogen er. Og det er det, vi skal satse på – lad os også holde proportionerne på plads – for hvis vi sammenligner antallet af senge i det offentlige sygehusvæsen, så er der 23.000-25.000 senge i forhold til de private hospitaler, vi har, hvor vi vel maksimum taler om et sted mellem 200 og 300 senge. Også af den grund er det vigtigt at fastholde, at den vej, vi skal gå, det er: bedre uddannelser, flere uddannelser, bedre samarbejde mellem faggrupperne, bedre planlægning og også, må vi se i øjnene, flere ressourcer i løbet af de kommende år som led i den 4-årige handlingsplan, jeg nævnte før.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg forstår det stadig væk sådan, at regeringen ikke mener, at regeringen direkte kan løse den opgave, der hedder »Patienten i centrum«. Regeringen afviser alt det, vi foreslår af måder, man kan løse problemet med ventelisterne på.

Det, jeg så vil spørge statsministeren om, er, om dette papir af 23. marts, der hedder »Patienten i centrum«, så er at opfatte som et talepapir til mødet på fredag – altså hvad regeringen agter at tale med Amdsrådsforeningen om